

Overweging Woord- en Communieviering 13 oktober 2024

28^e zondag door het jaar

Wijsheid 7,7-11; Marcus 10,17-30

MAAKT AARDSE RIJKDOM ARM?

Een enthousiaste rijke jongeman komt aangelopen, hij valt op zijn knieën en roept: “Goede meester, hoe kan ik het eeuwige leven krijgen?” Hij dweept met Jezus. Maar het antwoord van Jezus is nuchter, en ontvullerend. “Verkoop alles wat je bezit, en geef het geld aan de armen. Dan ligt er in de hemel een grote beloning voor je klaar.” De jongeman werd somber van de woorden van Jezus. Hij was zo teleurgesteld dat hij wegliep. Hij kon zijn rijkdom niet loslaten.

En Jezus legde zijn leerlingen die bij hem waren uit dat het voor rijke mensen erg moeilijk is om in Gods nieuwe wereld te komen. Je zult nog eerder een kameel door het oog van de naald zien gaan.

Door het oog van de naald gaan, ofwel ternauwernood ontsnappen aan een grote ramp. Zo gebruiken wij in onze tijd dit spreekwoord.

In de tijd van Jezus was de uitdrukking meer dan beeldspraak. In Jeruzalem zouden in de grote poorten die toegang gaven tot de stad kleine poortjes geweest zijn – helemaal duidelijk is niet hoe dit feitelijk geweest is. In ieder geval hebben wij ons een beeld gevormd van een kameel, zwaar beladen, die als laatkomer nog in de stad moest geraken, om veilig binnen de poorten te komen. De kamelendrijver moest alle bagage en bezittingen achterlaten om de kameel doorgang te kunnen geven door het kleine poortje.

Wat vertelt die uitspraak van Jezus ons? Zit rijkdom ons in de weg als we Jezus willen volgen?

Als je wat ouder wordt, merk je hoe betrekkelijk geld en bezit kunnen zijn. Maar ja, we hebben om ons heen van alles verzameld wat ons dierbaar is. En waar we liever ook geen afstand van willen doen, want het zijn herinneringen aan goede tijden. Geld en bezit is prettig, maar niet zaligmakend. Het gaat niet om wat je hebt, maar het komt er op aan, wie je bent... Dat is een even onthutsende als bevrijdende gewaarwording.

Rijkdom in de vorm van **geld en bezit** geeft juist vrijheid, denken we. Als je genoeg hebt om van te leven en nog wat extra voor noodgevallen, hoef je je daarover geen zorgen te maken.

Er is ook nog zoiets als **morele** rijkdom, zoals die jongeman die bij Jezus kwam en zich aan alle geboden hield. Ook die rijkdom kan een gerust gevoel geven.

Het is geweldig als we **geestelijk** rijk zijn, omdat de Heer ons zegent. Het geeft intense vrede, blijdschap, stabiliteit en rust in ons leven. Het mooie van deze rijkdom is dat niemand het van ons kan afnemen, in tegenstelling tot de (tijdelijke) aardse zaken.

Maar zijn we allen niet een beetje verslaafd aan onze aardse rijkdom? We kunnen best wel wat minderen, en we geven ook aan de armen, maar kunnen we wel stoppen met rijk zijn? Daar staan we dan, voor Jezus, net als die jongeman. Zou ik mijn geld, mijn bezit helemaal kunnen opgeven om Jezus te volgen?

Weer even terug naar de tekst uit Marcus.

Jezus kijkt de jongeman liefdevol aan. Hij wordt niet kwaad. Jezus gunt de jongeman een nieuwe vrijheid als zijn volgeling. Een vrijheid die geen prachtig rijk leven brengt, maar wel een schat in de hemel, de diepe verbondenheid met God.

We staan bij het poortje, bij het oog van de naald, met al onze bagage. Mogelijk in het besef dat het eeuwige leven niet begint bij het afleggen van al je aardse rijkdom, maar bij het verlangen om Jezus te volgen en met Hem te leven. En bij het besef dat daar **onze werkelijke rijkdom**, onze schat ligt. In vol vertrouwen, met heel je hart, met heel je ziel en met heel je verstand.

Zo moge het zijn.